

sygn. akt II K 190/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności Prokuratora Anny Murzynowskiej

po rozpoznaniu dnia 31 maja 2016 roku

sprawy **J. W.**, s. M. i B. z d. M., urodzonego (...) w P.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt V K 384/13, za trzy czyny – z art. 178a§1 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 1 kwietnia 2013 r., za które wymierzono skazanemu kary po 3 miesiące pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 279§1 k.k., za który wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Ponadto, wobec skazanego orzeczony został, na podstawie art. 42§2 k.k., środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Na podstawie art. 73§2 k.k. został również oddany pod dozór kuratora sądowego. Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 r. sygn. akt V Ko 2643/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach od 1do 2 kwietnia 2013 r.;

II. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 121/13, za 5 czynów – 4 czyny z art. 279§1 k.k. oraz za czyn z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 281 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., popełnione w dniach: 29 listopada 2012 r., 19 grudnia 2012 r., 20 grudnia 2012 r., 22 grudnia 2012 r., które uznano za ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k. i za które wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 2 k.k. na okres 5 lat próby. Ponadto skazanego w okresie próby na podstawie art. 73§2 k.k. oddano pod dozór kuratora oraz – na podstawie art. 72§1 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych. Postanowieniem z dnia 17 października 2014 r., sygn. akt II Ko 735/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt V K 1142/13 za dwa czyny z art. 286§1 k.k. popełnione w dniach 8 marca 2013 r i 11 marca 2013 r., które uznano za ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k. i za które wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności, zaliczając na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet kary okres jego zatrzymania w dniu 17 czerwca 2013 r., Ponadto na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych;

IV. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 173/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 stycznia 2014 r., za który wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 2 k.k. wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby. Ponadto skazany w okresie próby oddany został pod dozór kuratora.

Orzeka:

1. Na podstawie art. 575§1k.p.k. rozwiązuje karę łączną orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt . I wyroku
2. Kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. I, II i III łączy i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 4§1k.k. wymierza skazanemu **J. W.** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
3. Na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.04.2013 roku do dnia 02.04.2013 roku, od dnia 03.06.2014 roku do dnia 02.06.2015 roku, w dniu 17.06.2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
4. Ustala, że w pozostałym zakresie orzeczenia podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. W pozostałym zakresie postępowanie umarza;
6. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego **J. W.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za pełnioną obronę z urzędu.

Sygn. akt II K 190/16

Uzasadnienie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny
z dnia 31 maja 2016r.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. został skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt V K 384/13, za trzy czyny – z art. 178a§1 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 279§1 k.k., popełnione w dniu 1 kwietnia 2013 r., za które wymierzono skazanemu kary po 3 miesiące pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 279§1 k.k., za który wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Oskarżonemu warunkowo zawieszono, na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§2 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 4 lat próby. Ponadto, wobec skazanego orzeczony został, na podstawie art. 42§2 k.k., środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Skazany na podstawie art. 73§2 k.k. został również oddany pod dozór kuratora sądowego, a także na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodu rzeczowego w postaci zwiłka folii aluminiowej z zawartością środka odurzającego. Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 r. sygn. akt V Ko 2643/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania w sprawie w dniach 1 i 2 kwietnia 2013 r. jako równoważny 2 dniom kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 121/13, za 5 czynów – 4 czyny z art. 279§1 k.k. oraz za czyn z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 281 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., popełnione w dniach: 29 listopada 2012 r., 19 grudnia 2012 r., 20 grudnia 2012 r., 22 grudnia 2012 r., które uznano za ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k. i za które wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 2 k.k. jej wykonanie na okres 5 lat próby. Ponadto skazanego w okresie próby na podstawie art. 73§2 k.k. oddano pod dozór kuratora sądowego oraz – na podstawie art. 72§1 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody. Postanowieniem z dnia 17 października 2014 r., sygn. akt II Ko 735/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt V K 1142/13 za dwa czyny z art. 286§1 k.k. popełnione w dniach 8 marca 2013 r i 11 marca 2013 r., które uznano za ciąg przestępstw w rozumieniu art.

91§1 k.k. i za które wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności, zaliczając na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet odbytej kary okres jego zatrzymania w dniu 17 czerwca 2013 r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności za równy jednemu dniu kary pozbawienia wolności. Ponad to na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody;

4. Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 173/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 10 stycznia 2014 r., za który wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70§1 pkt 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat. Ponad to skazany w okresie próby oddany został pod dozór kuratora sądowego, a także orzeczony wobec niego został przepadek dowodu rzeczowego.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wniosek skazanego k. 2-3,
- opinia o skazanym k. 16,
- dane o karalności k. 13-14,

z akt sprawy Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn.. akt II K 121/13:

- wyrok k. 266-269,
- postanowienie k. 332,

z akt sprawy Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn.. akt V K 1142/13 :

- wyrok k. 164,
- postanowienie k. 51 z akt II D 69/13,

z akt sprawy Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn.. akt V K 384/13:

- wyrok k. 84-85,
- postanowienie k. 143,

z akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie II K 173/14 :

- wyrok k. 101.

Dnia 3 czerwca 2014 r. skazany J. W. zaczął odbywać karę 1 roku pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym Warszawa-Białołęka, w sprawie o sygn. akt V K 1142/13. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania. W trakcie odbywania kary zachowanie skazanego zaopiniowano jako zmienne. Był on sześciokrotnie karany dyscyplinarnie za: nielegalne kontaktowanie się, dwukrotne pobicie innego skazanego, negatywne zachowywanie się na zajęciach szkolnych, kierowanie obraźliwych słów do funkcjonariusza patrolującego teren zakładu karnego oraz zażywanie środków odurzających o nieznanym składzie (prawdopodobnie dopalaczy). Ostatni raz karany był dnia 12 listopada 2015 r. J. W. był nagradzany regulaminowo trzy razy. J. W. został wycofany z nauczania, bierze udział w programach edukacyjnych. W treści opinii penitencjarnej wskazano, że zachowanie osadzonego w ostatnim czasie uległo znacznej poprawie, skazany złagodził również swoje funkcjonowanie na płaszczyźnie podkultury przestępczej skazanych grypsujących.

Skazany J. W. ma 23 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Obecnie ciąży na nim nałożony przez Sąd obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w trybie art. 46§1 k.k. w kwocie 6 300 zł oraz obowiązek naprawienia szkody w trybie art. 72§2 k.k. w wysokości 15 500 zł. Posiada wykształcenie podstawowe,

przeszedł przyuczenie do zawodu kowala artystycznego. Przed osadzeniem nie pracował pozostawał na utrzymaniu rodziców, z którymi prowadził wspólne gospodarstwo domowe. Nie pozostawał jednak w dobrych relacjach z rodziną, zwłaszcza po dokonaniu kradzieży na rzecz matki i babki, za którą został prawomocnie skazany. Był 4-krotnie karany.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego organy, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 85 k.k., w razie, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, Sąd orzeka karę łączną, jeśli za poszczególne przestępstwa, wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu. Wydanie wyroku łącznego ma na celu połączenie kar wydanych przez różne Sądy w sytuacji polegającej na tym, że sprawy mogły być rozpoznawane w jednym postępowaniu przez jeden Sąd i po wymierzeniu kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa można było orzec jedną karę łączną. Instytucja wyroku łącznego jest zatem wprowadzona w interesie sprawców, którzy popełnili dwa lub więcej przestępstwa, za które z różnych powodów m.in. wobec popełnienia ich na terenie właściwości różnych Sądów, zostały rozpoznane w różnych postępowaniach. Na podstawie dyspozycji art. 89 § 1 k.k., która stwierdza, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k. Należy zauważyć, że przedmiotowej sprawie powyższe przesłanki nie zachodzą z uwagi na fakt, że zarządzone wykonanie wszystkich kar podlegających łączeniu. W sprawie zastosowano wobec skazanego art. 4§1k.k.jako względniejszy dla skazanego.

Z analizy przedstawionego w wyroku łącznym chronologicznego zestawienia wydanych wobec skazanego wyroków wynika, że pierwszym wyrokiem (spośród tych, które podlegają połączeniu), którym został skazany, był wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 24 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt V K 384/13.

Do czasu wydaniu wyroku wskazanego w punkcie pierwszym skazany popełnił przestępstwa: z art. 279§1 k.k., 279§1 k.k. w zb. z art. 281 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 121/13 orzeczono wobec niego karę dwóch lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby pięciu lat, przy czym postanowieniem z dn. 17 października 2014 r. sygn. akt II Ko 735/14 zarządzone jej wykonanie oraz za przestępstwo z art. 286§1 w zw. z art. 91§1 k.k., za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dn. 14 listopada 2013 r. sygn. akt V K 1142/13 orzeczono karę roku pozbawienia wolności. Suma kar podlegających łączeniu wynosi zatem 4 lata.

Skazany wniósł również o wydanie wyroku łącznego i połączenia kar wymierzonych wyrokiem opisanym w punkcie IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 173/14. Wniosek w tym zakresie nie może być uwzględniony, gdyż podstawowym warunkiem wydania wyroku łącznego jest popełnienie kilku przestępstw zanim zapadnie pierwszy choćby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek przestępstwa. Wyrok opisany w punkcie IV wyroku łącznego dotyczy przestępstwa popełnionego w dniu 10 stycznia 2014 r. i nie spełnia przesłanek do połączenia w/w kary wyrokiem łącznym. W tym zakresie zatem Sąd postępowanie umorzył.

Jako okoliczności obciążające, przemawiające za wymierzeniem kary z zastosowaniem zasady kumulacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich w okresie warunkowego zawieszenia wcześniej wymierzonych kar pozbawienia wolności, dokonanie przestępstw na rzecz osób najbliższych, brak skruchy, co do popełnionych czynów, zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności w tym liczba udzielonych w tym czasie kar dyscyplinarnych. Sąd uwzględnił również okoliczności łagodzące, przemawiające za zastosowaniem zasady absorpcji kar tj. poprawę zachowania w trakcie odbywania kary, w tym udział w programach edukacyjnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszne i spełniające swe cele prewencji indywidualnej i generalnej jest orzeczenie wobec J. W. bezwzględnej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności. Jednocześnie ze względu na niepołączalny charakter pozostałych, orzeczonych w łączonych wyrokach obowiązków i środków karnych, tj. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku oraz obowiązków naprawienia szkody w wysokości 6 300 zł i 15 500 zł na rzecz różnych pokrzywdzonych, Sąd postanowił, że środek i obowiązki te podlegają odrębnemu wykonaniu. Na podstawie art. 63§1k.k. Sąd na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 01.04.2013 roku do dnia 02.04.2013 roku, od dnia 03.06.2014 roku do dnia 02.06.2015 roku oraz w dniu 17.06.2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił skazanego J. W. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę sytuację majątkową skazanego. Sąd zasądził również od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 240 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za pełnioną obronę skazanego z urzędu.